

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet” közlönye.

Szerkesztői szállás:

Szentgyörgy-utca 1092. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

Wtlich József könyvkereskedése, hova az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, (Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben: Haasenstein és Vogler (Neu-Marki 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész iven.

ELŐFIZETÉSI AR:

Félévre 3 frt.
Negyedévre 1 „ 50 kr.

Előfizetési felhívás

„Székely Hirlap”

V. évfolyamára.

Előfizetési díj: Egész évre 6 frt. Félévre 3 forint. Evnegyed-re 1 frt 50 kr. o. é.

Az előfizetési díj legcélszerűbben postai utalvánnyal a „Székely Hirlap” kiadó hivatalának Maros-Vásárhelyre küldendő.

Maros-Vásárhely, jan. 28.

Tudjuk, hogy miveltebb körökben az igazságyüget a „Törvényhozás mostohagyermekének” nevezik. Mi is ilyennek hisszük azt. De mi legközelebből elmondottuk az okot is, mely a mostoha bánást előidézte; és ez ok volt: — hogy ismételve felemlítsük — az általános rombolás után 1867-ben bekövetkezett újalakítás nagy művével elfoglaltatás.

Azonban, bár hányszor ismételtük az okot, azáltal a bajon mit se lessz segítve. S a recriminatio, vagy panasz, nem nemes, nem férfias, nem segítő eljárás. Itt mit se használ a jó akarat se, melyről Dante megírta s utánna sokan recantáltak, hogy a pokol is avval van kikövezve.

Tegyük hát mindannyian a kik tudjuk érezzük a mostoha gyermek sorsát, ennek könnyítésére, javítására, mit csak tehetünk.

S miután lapunk legközebbi száma vezércikkében ígértük „az e részben szükségelt eljárás módozatot” felmutatni, ezúttal megkisértjük adott szavunkat beváltani.

Mi kimondottuk többször, hogy a jogi egész tér legfontosabb részének, alapjának a magánjogot tekintjük.

Hiszen közvetlen és kirekesztőleg a személylyel, a tulajdonnal, s mindkettőt biztosító törvényekkel a magánjog foglalkozik. S szerintünk egy jól rendezett magánjogban annyi magasztos, annyi boldogító fekszik, hogy e tekintetben a gyakorlati életnek semminemű tudománya evvel egy színvonalra nem állitható. S hogy a jelenkorban, — ha mindjárt az, az anyagot vallásos tekintélyre is emelte, — a magánjog iránti vonzalom és szenvedély oly felette kevés, annival kevésbé érthető, mert magának az anyagnak a biztosítása a magánjogban van letéve.

És már most szólnak a módozatról, mely szerint mi, a Jogász-egyletek és jogi lapok részéről a magánjog halaszthatlan újalakítására kezdeményezőleg közreműködhetni, gyakorlatilag lehetségesnek és — szükségesnek véljük.

A német codificatio ép úgy, mint a francia, a magánjog rendszeres összeállításában, a munkákat osztályozását oly móddal intézte, hogy első helyre a személyt és személyi jogokat, másodikra a vagyont, fekvőt felkelhetőt tette, s a harmadikba vezette a vagyonszerzés különféle módjait, melyek orozatát az örökösödéssel nyitotta meg.

Nem levén, nem is lehetvén czélunk, főleg szűkkeretű lapunk hasábjain, a magánjogot egészben és rendszeresen felölelni, e tekintetben csakis úgy véljük hasznos szolgálatot sikerrel tehetni, ha kiválólag a legérdekesebb és legsűrűtőbb tárgyakat szemeljük ki, s azok részletes és — erőnk szerinti — kimerítő feldolgozásával ugyyszólva kész anyagot szolgáltatunk az országos törvényhozásnak.

S miután mi a magánjogi téren legfontosabb, legsűrűtőbb cikkek az örökösödést hisszük, annak kor- és jogszerű szabályozását annyival szükségesebbnek tartjuk, mert az, a polgári törvénykezési rendtartás 587-dik §-a és így positiv törvény által természetellenes, s minden tekintetben illetéktelen sorozatban lett összeállítva. És mi nem voltunk soha, s nem vagyunk ma is képesek felfogni, hogy mikép történhetett az, az akkori codificatio részéről, hogy a törvényes örökösödést utolsó helyre sorozza, s a szerződési és vegrendeleti örökösödést a törvényes felebe helyezze. Hiszen ez nem tesz egyebet, mint a természet által megtámadhatlanul indicált jogot mellőzve, holmi emberi — néha erőtlén, néha diaboló coo-perante készített — írka-firkára kiváló súlyt fektetni.

Ezt a káros ki- és eltérést mielőbb rendes, természetes és törvényes útjába vissza kell vezetni. Ily szándékkal mi az örökösödés különféle nemeit rendre veendjük, igyekezvén annak nagyon is roccocco részét a „végrendeletet” a polgárosodott jelenkor kívánalmaihoz idomítani.

Dobolyi Sándor.

Jogi rovat.

A maros-vásárhelyi Jogász-egylet indítványa a IV. magyar országos Jogász-gyűlésen a polgári törvénykezési rendtartás 587. §-szának módosítása tárgyában, s az ez iránti átirata az említett Jogász-gyűlés állandó bizottmányához.

Tisztelt állandó bizottmány.

Jogász-egyletünk 1872. december 4. s azt követő napjain tartott közgyűlése határozata folytán, következő indítványt kíván a magyar Jogász-gyűlés elébe terjesztetni: „Az 1868. 54. t. cz. 587. §-szában érintett perreutasító végzések ellen, a perorvoslatok használhatása ne zárassék ki; ehhez képest tehát az idézett §. utóétéle, mely e képhangzik:

„E végzés ellen perorvoslatnak nincs helye” hagyassék ki, s egyuttal a polg. törv. rendt. 294. szakaszába az 587. §. is vétessék fel.

Indokaink következők:

Ezen törvényszakasz alkotásánál a törvényhozásnak nem lehetett más czélja, minthogy örökösödési esetekben, ha a birtoklásra nézve különböző állapotban lévő vagy különböző jogcímekre hivatkozó, vagy akár ugyanazon jogcímre támaszkodó örökigényesek között per támadna a törvény és bíró határozza el azt, hogy melyik fél tartozzék felperesi minőségben fellépni.

A két első esetben a törvény határozottan kijelöli a bírónak, hogy melyik felet utasítsa felperes gyanánt fellépésre, következőleg azt is, hogy melyik félnek nyújtson előnyt a másik felett, jelesen a birtokban levőnek fel-

tétlenül, a szerződési örökösnek a végrendeleti és törvényes — és a végrendeletnek a törvényes örökös felett.

Azon esetre azonban, ha az igényesek egyaránt birtokon kívül állanak, és ugyanazon jog-címre hivatkoznak, az eldöntést a körülmények megfontolása mellett a bíró belátására bízta. — A két első esetben a bírónak a határozottan kijelölt álláspontot tévesztenie, törvény megsértés nélkül lehetetlen, s ebből indulva ki a perorvoslatok kizárása igazoltnak tűnhetik fel. Azonban épen nem lehetetlen, sőt tapasztalataink szerint fordultak is elő esetek reá, melyekben a bíró a birtokban levő felet, a birtokon kívül állóval, vagy végrendeleti örökös a törvényi örökösrel szemben utasítva a felperességre, a törvény világos határozataival szemben jogsértő végzést hozott.

A világosan kitűnt jogsértést a felsőbb bíró sem szüntethette meg, mert az 587. §. utóétéle, minden perorvoslatot kizárt.

Ily esetekben, melyek nem csak feltehetőek, de tényleg elő is fordultak, a felebbviteli perorvoslat kizárása már nem igazolható.

Még kevésbé igazolható azon esetekben, melyekben az eldöntést a törvény a bíró belátására volt kénytelen bízni. Ha feltehető, hogy hozhat a bíró a törvény világos megsértésével is jogsérelmes végzést, még inkább feltehető ott, a hol a törvény megsértése nélkül, egyedül belátására hivatkozhatik.

Ily esetekben bár mennyire sérelmesek legyenek is e határozatok, nem lehet azokon segíteni, mert ily végzések ellen minden perorvoslatot kizár a törvény.

A bírói önkénynek határtalan tér van tehát nyitva az 587. §. utóétélével, mit azonnal megszüntetni mulhatatlanul szükségesnek, erről gondoskodni a törvényhozás kötelességében állónak, és azt a feltett indítvány elfogadásával legcélszerűbben elérhetőnek véljük.

Barátságos tisztelettel kérjük azért az állandó bizottságot:

hogy ezen indítványunkat a legközelebbi magyar Jogász-gyűlésen felveendőkhöz sorozni méltóztassék, hogy a gyűlés azt tárgyalhassa és pártolása esetében saját íhajtásaként kimondhassa.

A maros-vásárhelyi Jogász-egyletnek 1872. évi deczember hó 6-án tartott közgyűlése határozatából.

Báró Apór Károly.

egyleti elnök.

Dr. Soos Kálmán,

egyleti titkár.

Berlin rendőrségének története a leg- régibb időktől.

(Walhorn Albert berlini rendőri ülnök jegyzeteiből.)

(Folyt.)

Azonban dacára ezen szigorú rendszabályoknak, különösen a nagyobb városokban annyira megsaporodott a koldusok száma, kik legnagyobbbrészt vidékről jövének a nagy városban munka nélkül vétek meggazdagodni, hogy 1706-ban kelt rendelet szigoruan parancsolja miszerint a városokban kolduláson kapott egyének kor és nemkülönbség nélkül elfogassanak és a hatóság elé vitessenek. A munkakerülő de munkaképes koldusok szigoruan megbüntették: a leány- és gyermekkoldusok dologházakba adattak, hol munkára kényszerítettek. Ellenkezőleg a munkaképtelenek és betegek irányában kiméletesebb volt az eljárás, és a hatóság ha lehetett gondoskodott róluk. Ezen korban már léteztek szegényházak (Armenhäuser) és Berlin már rendezett szegénygyámolító (Armenpflege) rendszerral bírt. A szegények tőkájének (Armenfond) mely önkényes adományokból gyűjtött gyarapítására a király a szegénygondnok indítványára 1701-ben behozta a játékkártyák bélyegzését. Minden a kártyajáték bélyegzéseért bizonyos összeg volt fizetendő, mely a szegények tőkájének javára fordított. A nyilvános játékházak továbbá oly nyilvános helységek tulajdonosai, hol thea,

kávét, chocolate vagy hűsítő italok árultatának, szintén kötelesek voltak a szegények javára bizonyos összeggel járulni. Hasonlóképpen tartoztak a komédiások, bívészek, kötéltánczosok, és kik vadállatok vagy egyéb mutatványokat pénzért nyilvánosan szemléltettek, a szegények javára bizonyos összeget fordítani. Így miután a tőke meg volt, fejlődött ki mindinkább a berlini szegénygyámolító rendszer, mely azonban mint egy nagyobb városban sem képes a szegények és koldusok roppant számát kielégíteni.

A tűzrendőrség már a 17 században kezdett fejlődni. A tűzveszély elhárítására intézkedik egy 1672-ből kelt rendelet, mely az akkor Berlinben divó fakéményeket eltávolítani és a tűzfal (Brandmauer) behozatalát rendeli. A gabonapajtákát, a városból eltávolítani parancsolja valamint tiltja a könnyen éghető tárgyak közelében a dohányzást, és az ezeket megszegőkre büntetést ró. Lőporral való kereskedést csak a hatóság engedélyével lehetett űzni, mely csak azon esetben adatott meg, ha a lőpor tűz ellen kielégően biztosított helyeken tartatott. A pattantyuk (rakéták) feleresztése valamint a lövés a városban büntetés terhe alatt tiltva volt.

Hogy a tűz mielőtt gyorsabban észrevétessék, az éjjeli őrk és őrzőjárnokok minden órákon az utcákat keresztül kelle járniok, hogy ha valami gyanust láttak, rögtön meg kelle azt vizsgálniok. A mint tűz vétetett észre mindjárt jelentés történt a fő és éjjeli őrséghez. A toronyőrök az esetben lármajelet adtak és vörös zászlót este azonkívül az illető irány felé égő lámpát tűztek ki. Az adott lármajelre a szomszédok és az illető városrész lakói kötelesek voltak a tűznél megjelenni és az oltásba segítségüket nyújtani.

Az oltást gátló tömeges odacsoportosulást megakadályozandó katonák és e célra kijelölt polgárok a tűz körül sűrű kört alkottak és a megmentett tárgyakra felügyeltek.

Ha estének idején tűz ütött ki, a szomszédok kötelesek voltak házaik elé égő lámpákat állítani s az utcákat megvilágítani.

Azonban a rendszabályoknak pontatlan követése valamint a berlini házak rossz építkezési módja következtében a városban gyakran jelentékeny tüzesetek fordultak elő. 1707-ben tehát egy új és javított tűzrend publicáltatott, mely különösen a tűzveszélyes építkezésre vonatkozik.

Érdekes tudni, miszerint a zsidók fel valóanak mentve a tűzoltásnál való részvételtől, azonban kötelesek voltak minden tűzesetnél családonként bizonyos csekély összeget fizetni. Hogy a leégettek károkat könnyű és olcsó módon pótolhassák és, hogy lehetségessé tétessék nekik házaikat minden kormánysegély nélkül, — mely többnyire építkezési anyagokból de pénzből is állott, — felépíteni, a király 1705-ben egy tűzpénztárt állított fel melynél kiki házat biztosíthatta. A biztosítási díjak 1, a biztosított érték 12 százalékából a második és harmadikban 6-ból a negyedik és ötödikben 4-ből a hatodik és következő években a biztosított érték 3 százalékából állottak. A kifizetett biztosítási díjakat a leégett házak felépítésére kelle fordítani.

Az építkezések fölötti ügyeletet a hatóság kezelte; ehhez fordultak az építkezni kívánók és a hatóság adá

az építkezésekre engedélyt. Ezen kívüli létezett még 1691 óta egy építkezési bizottság (Baucommission) mely az építkezések ügyében előforduló pereket minden hatóság vagy bíróság kizárásával megvizsgálta és eldöntötte; ezen bizottság különös befolyást nyert 1710-ben kelt decretum által, mely rendeli, hogy a városokban az építkezési bizottság engedélye nélkül semminemű építkezéseket tenni nem szabad.

Ez időben történt, hogy több telek- és házbirtokos fekvőségére különböző hitelezőktől annyi pénzt vett kölcsön, mely fekvőségének értékét sokkal meghaladta. Ez annál könnyebben történhetett, mivel különböző hitelezőknek nem volt tudomása kölcsönről, melyeket már az illető birtokos fekvőségére másoktól is felvett és részéről annyit hitelezett a mennyit szerinte a birtok ért. Ha tehát perre került a dolog természetes, hogy a hitelező pénzének nagy részét elvesztette. Minthogy ezen esetek idővel oly gyakran fordultak elő, hogy sokan így elcségyenyedtek és általuk a közhitel is csökkent. senki sem akarván többé hitelezni, az 1693-iki rendelvény meghagyta miszerint minden nagyobb város tanácsvárosánál vezessék be egy könyv, melybe minden a városban és azonkívül fekvő ingatlanok összeírassék és számoztassék. Minden egyesnél elegendő hely hagyatott, hanem a birtokos változó, az új birtokos és a hitelezők nevének. Mindenki régebbi adósságát ezen telekkönyvbe 6 hó lefolyta előtt tartozott bevezetni. Hasonlóképpen minden változás mely a fekvőséggel adás-vetés vagy örökösödés útján történt, a telekkönyvbe bejegyeztetett. Így minden hitelező adósságának zálogképességéről a telekkönyv betekintése által tudomást szerezhetett. Ezenkívül a hatóság kívánatra telekkönyvi másolatot is köteles volt kiszolgáltatni.

(Folyt. köv.)

A maros-vásárhelyi kir. törv. széknek ügyforgalmi kimutatása 1872 évi január 1-ső napjától december végéig.

I. az elnökségi ügy darabok száma 1590, elintéztetett 1587, maradt hátralékban 3.

II. a polgári osztály iktatójába érkezett tisztán polgári és peren kívüli ügydarabok 17700 elintéztetett 12891, hátralékban maradt 4809.

III. az urbéri osztály iktatójába érkezett 2672, elintéztetett 1371, hátralékban maradt 1301.

IV. a telekkönyvi osztály iktatójába érkezett 472, elintéztetett 456, hátralékban maradt 16.

V. A bünyügyi osztály iktatójába érkezett 5702, elintéztetett 5308, hátralékban maradt 394.

A törvényszék összes beadványainak száma 28136, elintéztetett összesen 23613, hátralékban maradt összesen 4523.

az ügyforgalmi kimutatás az érdemleges ügyeket illetőleg következő.

I. a polgári osztályba érkezett.

a.) Keresetek száma 1417, intézkedés tétetett ezek közül 1407-ben hátralékban maradt 10.

b.) a polgári osztályba érkezett perek száma 667, elintéztetett egyezség ítélet és perdöntő vagy más nemű végzések által 30J, hátralékban maradt 361.

c.) végrehajtások érkeztek 686, elintéztetett 504, hátralékban maradt 182.

d.) hagyatéki ügyérkezett 3275, elintéztetett 1037, hátralékban maradt 2238.

II. az urbéri osztályhoz érkezett perek száma 1588 elintéztetett egyezség ítélet vagy derdöntő végzés által 306, maradt hátralékban 1281 per.

III. a bünyügyi osztályhoz érkezett:

a.) bünyügyi vizsgálatok 1766, elintéztetett 549, hátralékban maradt 1220.

b.) az 1769 számot tevő bünyügyekből más hatósághoz áttétel büntetett és bizonyíték hiánya miatt új ítélet által elintéztetett 530.

A kir. tvszéknel 1872-ik év folyamában tartott.

a.) ülések száma 310.

b.) polgári urbéri tárgyalások száma 992.

c.) bünyügyekbeni végtárgyalások száma 140.

A dicső-szt.-mártoni kir. járásbíróság ügyforgalmi kimutatása m. 1872-ik évről:

az összes beadványok száma volt 6070, ebből:

I. a polgári ügydarabok száma 4813, ebből elintéztett 4464, hátralékban maradt 349.

Sommás perügy függővé vált 762, ebből elintéztetett összesen 500, és pedig egyesség útján 177. ítélet és perdöntő végzés által 186, másnemű végzés által 137, és hátralékban maradt 262.

Örökösödési ügyjött folyamatba 205, ebből bevégeztetett 15, hátralékban maradt 190.

Végrehajtási, ügy volt, összesen 192, ebből befajeztetett 126, függőben maradt 66.

Föllebbviteli ügy volt 39, ebből beérkezett 32, és pedig helybenhagyva 21, változtatva 11.

II. a büntető ügyi darabok száma volt 1257, ebből elintéztetett 1129, hátralékban maradt 128.

Bünyügyi nyomozat folyamatban volt 145, ebből mint befejeezett felterjesztetett 93 folyamatban maradt 52.

Kihágási ügy előfordult 366, ebből elintéztetett 246, függőben maradt 120.

Felebbvitt ügy volt 18, ebből leérkezett 17, és pedig helybenhagyva 12, változtatva 5.

Dicső-Szt.-Márton 1873. évi jan 22 a kir. járásbíróság.

T Á R C Z A.

Az ismeretlen.

Az „Indépendance Belge“ után.

Dobolyi Sándor.

(Folytatás.)

Én már egyébbel nem is ábrándoztam, mint életemet s magamat egészen neki szentelni; lángoló képzelődésem egy lovagias jövőről álmodozott, melyben a csaták tüze fényénél magamnak is részem leend a hősiestettekben. Ezután néhány nappal Saint-Irix urali Álgirban voltam. Láttam őt ott távozni a trombita harsogásánál, felemelt fővel, büszkén lovára, mely az ő térdszorítására ugrott, s kardjára, metynek csengő hüvelyé kengyelyását verte. A csapatok eltűntek a lemenő nap világával, porfellebben burkolva. Kimondta volna meg akkor nekem, hogy még csak egyszer fogom meglátni!

— Hát meghalt?

— Ő! én halok meg!

Egy karszékbe rogyott, s görcsfogta keze virágokat tördelt száraikról. Fernánd lábaihoz ült. — „Hadjon fel ön azokkal a szomorú emlékekkel; ki van ön merülve.“

— Nem vagyok; végig fogom mondani.

Két kezét szívére nyomta, mintha annak erősségét akarná visszaszorítani. — Fogja-e ő tudni, hogy engem megölt; így folytatá. Azután szaggatott hangon, mely majd sebesen élénk, majd tompa és siket volt, így szólt. — Én egyedül maradtam Coonstantinban, a hol a napokat, órákat számláltam. A hadjáratról ritkán kaptam tudósítást; egyszer másszor egy-egy arab lovas hozott vagy egy levelet, melynek ugyszólva elnyeltem rövid szótágjait; homokos puszták, mély utak és hegyek választottak el bennünket egymástól. Egy reggel, tovább már nem tudván magamat visszatartóztatni, elindultam lóháton egy gyenge

kisérettel, melyet szánalomból adott egy főnök. Egy este megláttam a sátor egy kopár téren, cserjéjől takart két halom közt. Egy világ csillámlott a függöny nyílásán át. Odaszaladtam, a vadászok néztek, bámulva, hogy mit kereshet egy francia nő a pusztán. A sátor belsejéből hangok hallszottak, eleven, élénk, jókedvű hangok, minők táncz alkalmával keletkeznek. Valjon nem csalatkoztam-e? Egy perczig megálltam. Egy katona előmegy. — Saint-Irix százados? kérdém. — Mosolygott, s kezét kinyujtva. — Ott. S ujjával mutatá nekem a függőnyt, melyen belől hangzott a pajzán zene.

Én már egészen elfogódva közelittem, s szememet egy hasadásra tettem, mely a vastag szöveten volt. Benn egy mór volt, a ki átlátszó fátyol takarta czombjait facsargatta, meztelen lábbal a fővényben tánczolt, karjait feje felett összegömbölyítve, arany czeckinekiből készült koronájával jázmin csillagok közt csemetgett. Egész testéből jóillat gözölgött. A százados előtte télig ledölvé, s hosszuszáru pipájából bodor füstöt eresztgetve, nézte őt. A nő táncza mind inkább sebesebb lön. A százados egyszerre kitarja karjait, s a nő ráborul. Én elfutottam; úgy tetszett mintha égő vas lett volna keblemben. Minden forgott körültem. Néhány perczel azután fáradt lovaim visszahoztak Constantinba. Azt mondják, hogy az egész utazás alatt folytonosan sirtam és kiabáltam. Én mit se tudok arról. Constantinban nem is mulatva visszasiettem Frankhonba, egész útamban hátra se tekintve. Ide, haza hoztam a halált.

Egy hideg borzadás fogta el Theclát, egy divánba rogyva, s kezeit tördelve — és még nem vagyok 30 éves!! így szólt.

Egy neme az örütségnek fogta el Fernandot. — Te oly fiatal, oly szép vagy, mondá ő; feledd azt az átkozott multat; élj, hogv szeress, élj, hogy légy szeretve!

Vauclair ur eszevesztett állapotban mondá ezeket, s égő lehellete a Thecla arczájára szállt, a ki félig lezárt szemekkel mozdulatlan maradt. Egyszerre csak, egy erős görcs következtében egész testében reszketni kezdett Thecla

Fernándot átölelve: „ha neki egy olyan szivelett volna milyen itt az én kezem alatt dobog, így szólt, mily élet lesz vala az mindkettőnkre nézve!

Fernand karjai közzé szorítá őt, kinek félig nyílt halvány ajkai az ővéi mellett lélekzettek. Ekkor tétovázó szemeit, melyek a végetlenben valakit keresni látszottak, Fernándra vetve: — „És mind ez egy mór nőért! mormogá magában.

— Hogyan! s ön még mindég arra gondol! kiálta Fernánd bosszankodva.

— Mindég!

Vérhullám szökölt Thecla arczába, szemei szikráztak. — „Ez talán meglepi őnt? szólt ő indulatosan. De hát lehetséges-e azokat a dolgokat feledni! Én gyáva voltam. A helyett, hogy fussak, ott kell vala maradnom és küzdenem. Én kétségen kívül győzelmet vívtam volna! ki a felett a vad leány — és résznű tánczosnő felett. Ő engem most is szeretne, és én követném őt, mint egy rabszolganő.

Ah! rettenetes! hallgasson ön!

— Hogy én hallgassak, s miért? Mit akar ön itt? és ha ön nem akar engem meghaladni, ki tartóztatja őnt itt?... Én?... Oh! tőlem járhat, mehet ön, reám nézve az tökéletesen mindegy. Én ott élek, a hol ő van. Szeretem őt, s mihielyt jobban leszek, indulok! Fernánd elborzadva rohanta kijáró felé; ő soha ily vad hangnyomatékokat nem hallott, s nem látott arcot, melyen egy zabolátlan szenvedély annyira jelezve lett volna. Midőn a küszöböt átlépte egy erőtlen nyögésre visszatért. Thecla térdei megtörtek, s ő összeomlott, mint egy halott.

Vauclair ur kiáltozott; a közellevők befutottak. Theclát kihűlve, eszméletlenül halálsárgán ágyára tették. Az orvos, kit felette sebesen a házhoz hívtak, fejét csóválta. — Ez egy válság, mondá ő, fülét mellére helyezve. Még egy ilyen eset, s megöli.

(Vége köv.)

Második közlemény a székely történeti pályadíja ügyében.

A székely nemzet történeti pályadíj alapjára, az első közlemény óta [január 14.] következő buzgó hazafiak voltak szívesek gyűjtő ívet aláírni. Ürmösi Sámuel 2 aranyat, a „Kolosvári Közlöny“ szerkesztője 2 aranyot, Kriza János 1 aranyat, Helfy Adolf 1 aranyat, Züllich István 1 arany, dr. Csiki Victor 1 aranyat, dr. Óvári Kelemen 1 aranyat, dr. Korbuly Imre 1 arany, Ladányi Gédeon 5 frt, dr. Jenei Victor 1 aranyat, dr. Plósz Sándor 1 aranyat, Gámán Zsigmond 1 rubelt (börzei értéke 1 frt 62 kr) Korbuly Bogdán 1 aranyot, dr. Kolosvári Sándor 2 frt, Duha Imre 1 frt, Gyarmathy Miklós 1 frt, Móricz István 2 frt, dr. Brandt József 5 frt, dr. Török Anrel 1 frt, Gamauf Vilmos 1 frt. Pál Sándor 5 frt, Váradai Móricz 2 frt, Wolf János 2 frt, Holló Kázmér 1 frt. A valósággal bejött összeget (az aranyokat most is 5 frt 18 krajczárba számítva.) Ötvennégy forintot hatvan krajczárt, a pályadíj alapkönyvével betettem a helybeli takarékpénztárba és így a közelebbi betétellel együtt van betéve 245 forint 86 kr; még nem jött be 59 frt 8 kr, és így a pályadíj alap e napig 304 forint 94 kra növekedett, csak az én ívemre. Fogadják hálás köszönetemet mind azok, kik az ügyet áldozataikat gyámolítják. E közleményt nyílt számadás képpen mai napon minden erdélyi magyar lap tisztelt szerkesztőségéhez beküldöttem, részint buzdításul, részint pedig azért, hogy lássa a közönség, hogy áldozata már kamatozik a kitűzött célra. Ugy vélem a közpénz kezelési correctség önként hozza azt magával.

Koloszvártt, január 24. 1873.

Jakab Elek.

Helyi dolgok.

— **Gyermekbál.** Hiteles kútfőből vett értesítés alapján írjuk, hogy a maros-vásárhelyi „Székely árva-leány ház“ igazgató választmánya az intézet javára február 15-én „gyermekbált“ szándékszik rendezni. A rendezés részleteit későbbi lapunkban fogjuk ismertetni. Ezáltal előre is felhívni kívántuk a t. cz. közönség becses figyelmét s nagyrabecsült részvételét az erkölcsi cél pártolására. Hiszen ez az igazán emberszerető intézet a frigiditáson leendő, melyben az isteni gondviselés és a város között létrejött szövetségről okmány, a nemesen és melegen ápolandó székely székely árva leánykák személyökben, mint megannyi égi hieroglyphokkal megírva, a város lelkes népe erkölcsi és vallásos érdekében fog gondoztatni. Áldva legyen minden léptök azon nemes keblű emberbarátoknak, kik ezen erkölcsi intézet megalapításában buzgolkodnak!

Necrolog. Péterfi László (neje Trautenberg Anna és gyermekei) Juliánna (férje Eisenegg Lipót), Károly (neje Bakcsi Ágnes), Pál (neje Eisenegg Károly s leányuk), Albert (neje Madar Juliánna) Dénes (neje Simai Netti s fiók), Lina, (férje Konecz József s fiók), Victoria (férje Jakab Károly s gyermekei) — maguk s a boldogult édes testvérei: esperes Péterfi József és Juliánna (özü. Kállai Sámuelné), valamint számos rokonok és ismerősök nevében, szomoruan tudatják, édesatyjok, illetőleg a jó nagyatyja, hű testvér és szerető rokon id. Péterfi Károly maros-vásárhelyi ev. ref. nyugalmazott lel., kész s m. akadémiai levelező tagnak folyó hó 23-án élté 83-ik évében végelgyengülés folytán történt halálát. A kiterített korporsóban egy magyar philosophusnak nyus gosznak hamvai; a gondolkozni megszűnt főben szület tudományosságának aludt ki fáklyája: a dobogni megszűnt szívben az igazság, haza és emberiség meleg szeretetének hűlt ki tüzhelye. Oh mért nem lehet a szellem kincseit is tovább hagyományozni!

— **Necrolog.** Borosnyai Lídia, özv. id. Szathmári Józsefné unokáival Szathmári Jolánával és Jósikával, leányával Szathmári Lidiával, férjezett Kozma Jánosnéval férjével Kozma Jánossal s ezeknek gyermekeivel Gyulával és Irmával szomoruan tudatja kedves fiának, illetőleg édes atyjoknak testvérek, sógornak, nagy bátyának, helyi városi nyugalmazott tanácsosnak Szathmári ifj. Józsefné folyó hó 19-én reggeli 2 órakor, élete 52-ik évében végkimerülésből következett halálát. Az emberi élet semmi egyéb mint; munka éssenzenedés: halottunknál az, az, elsőt szörnyű árban fizettette az utóbbival. Egyetlen hitünk és vigaszunk; hogy a hét évi folytonos sorvasztó hűdés által előidézett szenvedés halottunktól még életében mind visszatette azt a mi a földé volt; szelíd lelke így és akkor meg tisztulvaszált fel az örökboldogság honába.

VEGYES.

— **Valóság és költészet.** Egy érdekes törvényszéki tárgyalás járt le közelebből a párisi felebbezési törvényszéknél. 1868-ban Féval Pál a regényíró egy ábrándos regényt adott ki ezen cím alatt „La Rue de Jérusalem“ a jeruzsálemi utza. A regény az Otne departamentban játszódik, s szerepeltet a többek közt egy Goret Mathurinet nevet viselő öreg nőt, a ki hosszas időn át a nap alatt legszegényebb asszonyi állatnak tekintetett, miután felette nyomorultul élt, míg végre nagy vagyona világosságra jött, a mikor aztán egy kastélyt vásárolt, fényesen és zajosan élt, mint egy magasrangú urnó, de a ki

mégis a nyers és mindennapi parasztnő maradt. Azonban azaz eset volt, hogy Orne megyében egy Guapil nevű nő élt, s él mais, kire a Féval regénybeni hősnőről festés tökéletesen talál avval a különbséggel, hogy a Goupil asszony vagyona nem törvénytelen uton lett szerezve; miként a regénybeni hősnővel volt az eset. A regény nagy botrányt keltett Orne megyében, miután Goret Markurinban mindenki Goupil asszonyra ismert. Az utóbbi törvényszék elébe vitte az ügyet, és megkívánta, hogy Féval ítéletesen szoríttassék rá, hogy a nő becsületét sértő kitételeket regényéből törölje ki, s a még el nem kelt példányok előbeszédében vezetne be a nő becsülete helyreállítására szolgáló kifejezéseket. De daczára a fényes beszédnek, melyet Lachaud ezt a kérést a párisi polgári tribunal I-ső bíróságánál védte, a bíróság a Thomas ügyvéd nézetét fogadta el, a ki Sociêre degens de Letores jogait védte, s Goupilt asszony kérésével ellet utasította. Az urnó a II-od bíróság elébe felebbezett, de azt helybenhagyta az első bíró ítéletét.

— **Egy férjhez menendő nő** az ujév napján Prágában bekopogtatott egy fiatal nőtlen óráshoz, s magát vidéki vagyonos parasztnőnek adván ki, kijelenté, hogy el van ragadtatva az órák szépsége által. Nemsokára egész komolyan házassági ajánlatot is tett a fiatalnak. Mivel a parasztnő csinos volt és fiatal s beszélt 130 hold földről is, melyet szülői után örökölné a fiatal emberr beleegyezett a házasságba, s bemutatá jegyesét anyjának is, ki nagyon szívesen és barátságosan fogadta. A leendő menyasszony nehávn jó és víg napot töltött az órák családjában körében, de már az ötödik napon eltűnt a háztól, emlékül vivén magával több rendbeli arany és ezüst órát s lánczot. De a nemesiz utolérte a megszökött menyasszonyt az órák egyik barátja személyében, ki ráismervén egyik külvárosban, a rendőrséghez vitte, hol már nem egyszer volt a szép lány hasonló esetek miatt bezárva.

— **Borzasztó vasuti szerencsétlenség** történt a múlt hó 25-én Amerikában, melyről a „New-York Heraldban“ következő részleteket olvashatni: December 25-én d. u. 3 órakor a Crosz-Cut-vasut Repton Maysville között fekvő Prospect nevű állomáson borzasztó szerencsétlenség történt. Midőn az észak felé haladó gyorsvonat, mely a gőzmozdonyból, egy málha és két személyszállító, vagonból állott, Corryt 1 órakor elhagyva, Goose-Creeken haladt keresztül, a mozdony vágányból kisiklott, s a vagonok a Trestle-hidról 40 lábnyi mélységre zuhantak alá. Azt összezuzott vagonok alig érték el a földet azonnal égni kezdettek. Az állítják, hogy mintegy 60 utas volt a kocsikban, kik közül egyetlen egy sem menekült meg sértetlenül. Huszonhét — köztök három nő — élve mentetett meg az égő romokból. Azt hiszik, hogy 35 egyén vesztette életét. Növelte az utasok kétségbe esését azon körülmény, hogy a lángok oltására sehonnan sem kerithettek vizet, s csak két fejsze állt rendelkezésükre a vagonok szétvagdalására. E kétségbeejtő helyzetben, mintegy 25 egyén elevenen éget el. Azt hiszik, hogy a megmenekültek közül is sokan fognak meghalni szenvedett sérüléseik következtében.

— **Öngyilkosok klubja.** Ez természetesen ott van, a hol a klubok hazája: Londonban Minden tag kötelezi magát belépéskor az öngyilkos halálra. A társulat minden évben vizkereszt napján lakomára gyűl össze, s a lakoma vége felé apró kalácsokat tesznek az asztalra, annyi darabot a hány tag van jelen. Mindenik választ kalácsot, s megesi. Hanem egy meg van mérgezve, s az a halált rejti. A klubnak számos tagja van. Megjegyezzük egyébiránt, hogy e hirt a párisi „Figaró“ közli.

— **Razzia.** Pest városi biztosok a múlt napokban a főkapitányság utasítása folytán, a fővárosi összes rozshírú lebujokat s bünbarlangokat rendőri szemle alá vették. Az eredmény — fájdalom? — nagyon sikeres volt, mert több, mint 30 többé-kevésbé ismert tolvaj és zsebmetsző került kézre, a többi közt három egyén, kik utonállásról vádoltatnak, három ugynevezett „kirakatnyitó“ továbbá egy Mikus nevű veszélyes betörő, kinél néhány mise-mondó ruhákon használt arany csillag találtatván, azon gyanu forog fenn ellene, hogy templomrablást is követett el. Jelenleg mindnyájan a városházi börtönben ülnek s a közönség egy időre biztosítva van merénylőik ellen.

— **Napoleon halála.** A Republiqté Franczisenak írják Londonból. Napoleon halála semmi különös benyomást nem okozott a londoni népre. A hírlapok azonban nagy hü-hót csinálnak a hivatalos részvétnyilvánításokból, melyeket Napoleon özvegye a Victoria királynő s az angol arisztocrácia különböző tagjaitól kapott. Azok valódi fényűzést fejtenek ki Chiselhursti vendég átvizsgálásáról kelt orvosi véleményekkel. Hanem aztán annyiból is áll az egész, egyéb iránt elég szabad érzetűek: leplezetlenül kimondani ítéleteket azon egyéniség felett, ki elég szíves volt angol földön halni meg. A Standard és Morning Post, melyek minden időben Bonapárté rokonszenvet ta-

nusítottak, csak ketten azok, melyek rajongó halottbeszédekkel fellengenek. A Times hidegen ítél, ítélete vádló színnel van formulázva. A Daily Nws csakis a kereskedési egyezményben talált szelidítő okokat. A Pall Mall Gazette megvetéssel tekint végig a decemberi férfi pályáján, s csakis azon egy pontra szorítkozik, miszerint az iránti aggodalmát fejezi ki, hogy a csapás, mely a Bonapártisták reményeiket megsemmisítette, csak a több monarchisták béli eselszöveget sarkanytyuzandja tulhittsége. Legfigyelemreméltóbb cikket e részben az „Echó“ hozott. Ez a néplap összeállítja az okokat, melyeknél fogva az angoloknak eleitől fogva gyengeségük volt azon ember iránti hajlam, a ki a Bulogni guony próbánál egy angolt vett vol fel segédül. Ez a Napoleon jellemének angolos természetét, egy sereg példa felidézése mellett bonczolja, s kimutatattja mikép Napoleon az ő angolomániját a legnagyobb s legkisebb ügyekben, a kereskedelmi egyezmény létrehozásában s az időtöltések meghonosításában soha meg nem tagadta.

„Ő soha egy alkalmat se szalasztott el,“ így ír az „Echó“ a mikor csak az angol közvélemény megnyerhetésére valamit tehetet. Ő az angolok iránt különösen előzékeny volt, s ezeket mindig fogatta. Ép azért azaz ember, a ki Chiselhurstban oly szörnyű kínok között halt el, ez angolnép nagyobb része előtt nem volt a sedani, sem azaz ember, kinek politikáját inség és nyomor követte, s a ki egy kevély nemzetet erkölcsi romlottsággal és gyalázzattal árasztott el. Mi a kiket ezek nem érintettek, se hogy se vagyunk hajlandók az ő bűnei lajstromát feledni. A felidézett lap elősóról minden bűnt, melyek 1848 dec. 20-tól fogva felhalmozóttak, s nem talál azokra nézve semmi más mentséget, mint a személyvesztést. S ezzel a ítélettel a hivatolt lap nem egyedül áll, csak hogy más oldalról nem lesz az oly darabosan és határozottan kimondva.

Törvénykezés.

A m.-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilv. ülésében az 1873. év január hó 27-én és következő napjain következő ügydarabok fognak előadatni.

I. Tanács polgári ügyekben.

Endes Gábor k. t. r. bíró által.

Kábdebó Péter s t. Simai Márton s t. e. hagyat. elkülönítése i., Drégán Vaszilie s t. Drégán Mária ellen végrendelet megsemmisítés i., Bantsek Ferencznő Popiánu Petru e. 49 frt 50 kr. i., Muntján George Chirilla Nió kulai e. somyh. i., Klein József s t. Berzenczei László e. 285 frt i., Nagy J. Popocs J. e. egy bornyu átadása i., b. Rottenthal Heriknő gr. Lázár e. 1575 frt iránt.

Déési Farkas k. t. r. bíró által.

Krecsun Mihailla Pantéa George e. som. vh. i., özv. Esehbach Jánosné gr. Bethlen Gáborné e. 144 frt 90 kr. i., Wermescher Emil Réthi József s t. e. esődmegnyitás i., Matsiánu Nikuláe Mihályesk Mihailla e. 322 frt i., Korbuly Bogdán Kopasz Simonné s t. e. urb. kárp. kiutalása i., Goll s társai Kovács Lotti e. kárp. kiutalása i., Barabás Áron s t. özv. Hubert Józsefné e. kiutalása i., brassai gőz-izzó zuhany s kádfürdő intézet vagyona felett nyitott esőd iránt., Czink Mária Podoba János e. 300 frt i., ifj. báró Toroczka József Nuridsán testvérek b. Horvát Albert idősb. b. Toroczka József hagyatéka Uzoni Sándor s t.-nak b. Toroczka Klára s Déési Sándor e. id. báró Toroczka József nevén folyósított urb. kárp. kiutalása i.

II. Tanács polgári ügyekben.

Tribusz Antal k. t. r. bíró által.

Verzár testvérek Vlederán János e. 83 frt 50 kr. i., Igna Jovicza Igna Gyorgye Ghicza e. 169 frt i., Sigl Tamás Reinisch Károly e. 16 drb. arany i., Mikó Gyula Siklódi József ügyv. illetm. megfizet. i., hidalmási izraelita egyház Halász György e. birtokhb. i., Bartha András Vultur Juon pátéon s t. e. 13 frt i.

Dózsa Dániel k. t. r. bíró által.

Pozson Péter Kelemen József e. adósság i., Kövér Lajos Csutak László s t. e. tartozás i., Hadnagy Ferencz Kovács Izsák e. adósság i., Kovács Lajos s t. Konya Antal s t. e. adósság. i., Butyka Józsefné Thámó Károly e. adósság i., Mánya István Salamon József e. som. vh. i., Deák Elek Bartos Péter e. adósság iránt Csiszér Elek Nagy József e. adósság i.

Sándor János k. t. r. bíró által.

Rafa Kelemen s t. Bukatef Juon e. 42 frt i., Bufnea Tanaszé Popa Vaszilia e. birtokhb. i., Lupu Tódor Nikula Marjutza e. 25 frt i., Schwarz Wolf Filimonescu Angelu e. birtokhb. i., Faragó Sónia Schwarz Sámuel s t. e. belső telek fele felerésze i., Benedikti S. Benedikti Mátyás e. 8 frt i.

Petri Ádám k. t. r. bíró által.

Dr. Andre Ferencz gr. Bethlen Olivér s t. batri porcelángyár s épületei átadása i., Bartha Miklós Balási Lajos e. kártérítés i., Málnási Dániel Elekes Lajos e. birtokhb. i., ifj. Alajos József Török Gáspár e. 10 frt 45 kr. i., Kándó Ferencz Fancsali János e. 21 frt 10 kr. i., L. L. Hessheimer Pap Ferencz e. 90 frt i., Bocz Julia Nagy Pál e. 51 frt i., Benkő József s t. Csiki István e. som. visszahelyezés iránt.

Szolga Miklós k. t. r. bíró által.

Derzsi Lőrincz s t. Ferenczi Károlina s t. e. igénypere i., Bacsilla Dima s t. öz. Anna l. Juon Mojsza Bacsilla s t. e. végrend. érvénytelenítés i., Vajna Petru s t. Máritiu Nikuláj e. kártérítés i., Kovács F. János Biró László hagyat. e. átkebelezés i., ügyv. Mikó Gyula Siklódi F. Márton e. 1 frt i., Kosztia Lika Konya Lőrincz e. birtokhb. i., Lengyel Sámuel Grün Áron ellen sommás visszahelyezés iránt.

Ilyés Károly k. t. r. bíró által.

Náthán Izrael m. k. kincstár e. 207 frt i., Eekert Erzsébet Orbán Györgyné s t. e. igénypere i., Budula Vaszie Juon Krecsun s t. e. 50 frt i., Drágoszin Toma Schokes Károly e. 24 frt s jár. i., Pujkon Juon János s t. Kádár János s t. e. Kádár J. s t. e. som. vh., Lovász S. s t. Simon J. e. 255 frt i., Mózsza F. Mohai G. e. 120 frt i., Áron M. Popp Mária e. 3 frt 41 kr. s jár. i., Balányi rézbánya hivatal Kristály Albert e. 21 frt 60 kr. i., Seiden Bernát Kerekes Sándor e. 45 veder szilva pálinka s járuléka i., Dombi Béni s t. Dombi József ellen. egy beltelek rész tulajdonjoga i., Debreczi Ferencz Hegyesi Dániel s t. e. egy laktelek átadása i.

Nagy Samu k. r. b. által.

Hetzegán Tódor e. lopás i., Lupea Ilia s t. ellen nehéz testi sért i., Puskás Ádám e. vész fenyeget. általi nyilvános erőszakoskodás i., Szöllő Mátyás e. vész. általi erőszakosság i., Virág László s t. nehéz testi sért. i., Dembián Pável e. nehéz testi sért. i., Pálfi Miklós e. emberölés i., Török Miklós e. becs. bizt. ellen. kih. i., Szakmári István e. testi bizt. e. kih. i., Triff Ilia e., Andrási Mihály s t. e. testi biztonság elkh. i., Molnár Ádámné e. becs. sértés i., Rómán Jánosné e. testi bizt. elkh. i., Szabó Dénesné, Bányai Domokos, Negru Vnszilia e. testi bizt. e. kih. i., Székely János e. becs. bizt. e. kih. iránt.

Vajda Simon k. t. r. b. által.

Alaasiu Vaszie s t. e. tolvajság i., Bauman József e. tolvajság i., Kovács Lajos e. sikasztás i., Pakurar Ob-rasa gyujtas i., Fodor István e. közhitel papir hamisítás i., Femesán Kozma s t. e. nehéz testa sértés iránt, János Pforde e. rágalmozás i., Gergely Mózes e. csalás iránt.

Bárdosi György k. t. r. b. által.

Schmidt György s t. e. lopás i., Czegeni Józsefné e. becs. sértés i., Ristein Juon s t. elleu súlyos testi sértés i., Popa Petru Juon ellen becs. sértés i., Szerbu Baicu Juon e. tntsi bizt. elkh. i., Batya Tódor e. lopás i., Marias Constantin, Barta András becs. sértés i., Borbándi Józsefné e. becs. sért. i., Mecse Niculau e. testi bizt. elkh. i., Krisanu Simion e. testi bizt. elkh. i., Moga Sinthie s t. e. testi. bizt. elkh. i., Stojka Petru e. lopás i.

Spech Adolf k. t. r. bíró által.

Duscha Mária e. lopás i., Szabó Móses e. testisértés i., Csábai Istvánné e. testisértés i., Moldován Nikulaé e. lopás i., Schvarz Izrael e. testiaértés i., Zaharia Hantou e. becs. sért. i., Tones Kata e. testisértés i., Szász Lajos e. becs. sért. i., Vajna Dénesné e. becs. sértés i., Féder Márton e. közintézetek elkh. i.

Stoyka Antal k. t. r. b. által.

Bárb Miháilla e. súlyos testi sértés i., Moloko Juon s t. e. tolvajlás i., Bogáti Károly e. gyilkossági kísérlet i., Szávu Juon e. vagyonbiztonság e. kh. i., Szintimbrea Todor e. becs. biztonság elkh. i., Neadu Józsi e. testi biztonság e. kh. i., Vajda Miklós e. becsület sértés i., Chirtov Zoszim Jánds s t. e. közerkölésiség e. kh. i., Weinberger Ignác e. lopási kihágás i., Schleissinger János s t. e. becs. biztonság e. kh. i.

Dósa Miklós k. t. pótbiro által.

Milinte András s t. e. erőszakos nemi közösülés i., Jákob Mózes s t. e. testi biztonság elkh. i., Moldován Stéfan e. tolvajság i., Bozosián Demeter e. nyilvános erőszakoskodás iránt Retposzu Irimie e. testi biztonság elkh. i., Antal András e. becs. sértés i., Szász András e. testi biztonság e. kh. i., Puskás Lajos e. becsület sértés i., Fleischer Mihály s t. e. testi biztonság elkh. i., Constantin Juon s t. becsület sértés i., Sáska Gyula e. tolvajság i., Császka Jákobné e. becsület sértés i., Tináriu Juon e. testi biztonság elkh. i., Albert Sándor e. súlyos testi sért. i., Bruchtl test. biztonság ellen kh. i.

IV. Tanács urbéri ügyekben.

Gruz István k. t. pót b. által.

Maros Dátes községe határainak tagosítása és közhely felosztás i., Gr. Bethlen Kata Tyiorán Juon e. majojság természetű beltelek visszasítása i.

Bécsi tőzsdei árkelet

(januárius 14.)

5% metallique	66.60
5% nemz. államkölesön	70.85
1860. államkötvény	101.75
Bankrészvény	979.—
Hitelrészvény	327.25
London	108.95

Ezüst	106.75
Arany	5.20
Napoleon arany	8.67
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	78.75
" " " temesi	77.50
" " " erdélyi	76.50
" " " horvát-slavon	—

Felölös szerkesztő: DOBOLYI SÁNDOR.

HIRDETMÉNYEK.

(8)

1—3

Hirdetmény.

Helyi kovácsmester Váradi Istvánnál a Déák Ferencz-utczában 528-ik szám. atatti háznál vannak jó móddal készített különféle derék uj szekerek, jutányos áron eladandók. A vásárolni szándékozók értekezhetnek az irt háznál a tulajdonos Váradi Istvánnal.

(2)

2—4

Wittich József könyvkereskedésében

M.-Vásárhelytt kapható:

Községi közigazgatás vagyonkezelés és számadások kézikönyve.

Irta: **Till Antal.**

2-ik javított kiadás.

Ára 2 frt 50 kr.

A m. k. belügyminisztertől, a jegyzői szigorlatra készülőknek ajánlva.

(3)

3—6

Legujabb törvénykezési munkák.

Kaphatók Wittich J. könyvkereskedésében Maros-Vásárhelytt.

A Telekkönyvi Rendtartás,

és az erre vonatkozó törvények és rendeletek magyarázata tekintettel Erdélyre

irta Zlinszky Imre. Ára 2 frt 40 kr.

Az új Szolgabirói hivatal kézikönyve

megyei tisztviselők, ügyvédek, jegyzők, és községi előljárók használatára. Ára 2 frt.

Birtokrendezési eljárás

az ország erdélyi részében ára 40 kr.

Kolozsmegye-gyalui egyesbirája által

a községi előljáróságok részére kiadott

UTASÍTÁS

községi bíróságokhoz utasított ügyek tárgyalása és kezelése tárgyában

mintákkal

Ára 20 kr. — Postánküldve 26 kr.

Törvényczikk a községek rendezéséről. Ára 40 kr.

1865/8-dik évi országgyűlési Törvényczikk. Hivatalos kiadás. 8-adrét. Nagybetűs kiadás. 2 frt. Vásonba kötve jelvényekkel 3 frt. Ugyanaz hivatalos zsebkiadásban fűzve 2 frt. Csinos vásonb. kötésben jelvényekkel 2 frt 80 kr.

(33)

7—*

Jó író-papirosak

kaphatók

jutányos árákért

Wittich József

ujjonnan berendezett könyv- és papirkereskedésében Maros-Vásárhelytt.

Legfinomabb vastag levélpapir 100 db 8° 1 ft 80 kr. Finom közep vastagsága 100 „ 8° 1 „ 50 kr. Közönségesebb fehér és kékes 100 „ — „ 90 „ Különbféle színű, víz-

nyomások 25 „ — „ 25 „ Többféle nagyságú és minőségű levélborítékok:

100 db 40, 50, 60, 80 kr. — 1 ft — kr. 1 ft 50 kr. 1 kötés finom írópapiros 4 „ 50 „ 4 „ — „ 1 „ jó, szép fehér papir 3 „ 80 „ 3 „ 60 „ 1 „ közönségesebb papir 3 „ 50 „ 3 „ 40 „

Görgényi papiros mindenféle nagyságban gyári árban.

Mindenféle nagyságú és finomságú

RAJZPAPIROK

ive 5 krajczártól egész 40 krig.

Másoló-papirok, mérnökszegek,

Faber- és Hartmuth-féle fekete- és színes író-nok, különféle író- és rajz-aczeltollak nagyválasztékban, s minden egyéb író- és rajzeszközök.

jutányos árákért.

Uj naptárak 1873-ra.

Ugyancsak Wittich József könyvkereskedésében Maros-Vásárhelytt kapható: